

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.611 van 13 december 2000
in de zaak A. 78.237/X-8100.**

In zake : Carlo JACOBS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. WARNANTS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Toekomststraat 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkomen partij :

1. de n.v. ONVECO,
2. de n.v. Etn. Franz COLRUYT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carlo JACOBS op 10 april 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 5 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt tegen de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende gedeeltelijke inwilliging van het beroep van de n.v. ONVECO tegen het besluit van 2 mei 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt tot weigering van de bouwvergunning voor het uitbreiden van een handelsruimte gelegen aan de H. Van Veldekesingel te Hasselt, kadastraal bekend

Sectie F, nrs. 215b, 219c, 218b, 217e, 222d en 210f, worden verworpen;

Gelet op het arrest nr. 77.076 van 20 november 1998 waarbij het verzoek tot tussenkomst van de n.v. ONVECO en de n.v. Etn. Franz COLRUYT in het administratief kort geding wordt ingewilligd, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de n.v. ONVECO en de n.v. Etn. Franz COLRUYT van 4 december 1998;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999, die het verzoekschrift tot voortzetting van het geding voor het verdere verloop van de procedure aanziet als een verzoek tot tussenkomst en die de tussenkomst van de n.v. ONVECO en de n.v. Etn. Franz COLRUYT toelaat;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 24 november 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 november 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
P. WARNANTS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat
J. DECKMYN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor
de verwerende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die
verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat het verzoekschrift tot
voortzetting ingediend door de n.v. ONVECO en de
n.v. Etn. Franz COLRUYT wordt aangezien als een ver-
zoekschrift tot tussenkomst in de vordering tot nietig-
verklaring; dat de kosten dienovereenkomstig worden
begroot; dat zij worden bepaald op tienduizend frank;

Overwegende dat het college van burgemeester
en schepenen van de stad Hasselt op 31 maart 1994 aan de
n.v. ONVECO de bouwvergunning heeft verleend voor het
"oprichten van (een) grootwarenhuis" met een maximum
verkoopsoppervlakte van 749 m² aan de
H. Van Veldekesingel te Hasselt op percelen, kadastraal
bekend Sectie F, nrs. 215b, 217e, 218b, 219c, 222h en
222r; dat de n.v. ONVECO op 9 april 1996 bij hetzelfde
college van burgemeester en schepenen een bouwaanvraag
heeft ingediend voor de uitbreiding van dit grootwaren-
huis met "een polyvalent handelsgebouw (van) 1998 m² be-
stemd voor detailhandel met bijhorende parking en groen-
aanleg" op de percelen, kadastraal bekend Sectie F,
nrs. 215b, 219c, 218b, 217e, 222h en 210f, gelegen in de
onmiddellijke nabijheid van verzoekers eigendom; dat het

bouwterrein volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk, gelegen is in woonuitbreidingsgebied; dat het volgens het bij ministerieel besluit van 21 mei 1992 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 22ter van de stad Hasselt gelegen is in de zone voor toonzalen, commerciële ruimten, wonen, handel en/of diensten; dat artikel 9.5. van de stedenbouwkundige voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg bepaalt dat "bij het dossier van de bouwaanvraag (...) een verkeersstudie van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking gevoegd (dient) te worden"; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 2 mei 1996 de gevraagde bouwvergunning heeft geweigerd onder meer op grond van het ontbreken van bedoelde verkeersstudie; dat de n.v. ONVECO op 20 juni 1996 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg beroep heeft ingesteld tegen dit besluit; dat de bestendige deputatie bij besluit van 6 maart 1997 het beroep van de n.v. ONVECO heeft ingewilligd voor het "uitbreiden van de polyvalente handelsruimte over een oppervlakte van 34,60 m x 28,80 m" onder de erin gestelde voorwaarden; dat de gemachtigde ambtenaar op 24 maart 1997 en het college van burgemeester en schepenen op 26 maart 1997 beroep hebben ingesteld tegen dit besluit bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 5 februari 1998, eensdeels, de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen heeft verworpen, en anderdeels, heeft beslist dat "bijgevolg (...) de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende gedeeltelijke toekenning van bouwvergunning aan de heer advocaat H.C. SEBREGHTS namens de NV ONVECO, haar rechtskracht (herneemt)"; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij

besluit van 27 februari 1998, eensdeels, zijn besluit van 5 februari 1998 heeft ingetrokken, en anderdeels, het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft verworpen en het beroep van het college van burgemeester en schepenen heeft ingewilligd en "bijgevolg (...) de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende gedeeltelijke toekenning van bouwvergunning aan de heer advocaat H.C. SEBREGHTS namens de NV ONVECO (heeft) vernietigd"; dat bij het arrest nr. 72.903 van 1 april 1998 ten verzoeken van de n.v. ONVECO en de n.v. Etn. Franz COLRUYT het besluit van 27 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, intrekking van zijn besluit van 5 februari 1998, en anderdeels, verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar, inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen, en vernietiging van het besluit van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, wordt vernietigd;

Overwegende dat de tussenkomende partijen in een eerste exceptie opwerpen dat het beroep laattijdig is omdat het bestaan van de vergunning vanaf het eerste moment bekend was aan iedereen in de buurt met inbegrip van verzoeker, die als neef van de schepen van ruimtelijke ordening door de stad Hasselt onder de arm is genomen om het verzet tegen de bouwvergunning voort te zetten;

Overwegende dat het bestreden ministerieel besluit met een zending die gedagtekend is op vrijdag 6 februari 1998 ter betekening werd verzonden aan de aanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen; dat mag worden aangenomen dat de zending op maandag 9 februari 1998 werd besteld; dat zelfs in de hypothese dat verzoeker diezelfde dag van de vergunning

heeft kennis gekregen diens beroep van 10 april 1998 tijdig is ingesteld; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat de tussenkomenende partijen in een tweede exceptie betogen dat de juridische grondslag voor het uitvoeren van de bouwwerkzaamheden voortvloeit uit de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie, zodat dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing van 5 februari 1998 geen uitvoerbare rechtshandeling is; dat de tussenkomenende partijen in dat verband betogen dat de beslissing van 27 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, uiteenvalt in enerzijds een intrekkingbeslissing, en anderzijds, een weigeringsbeslissing, dat het arrest nr. 72.903 van 1 april 1998 zich uitsluitend heeft uitgesproken over de rechtsgeldigheid van de weigeringsbeslissing, door de laat-tijdigheid hiervan vast te stellen, dat uit de overwegingen van het arrest blijkt dat de rechtmatigheid van de intrekkingbeslissing niet werd onderzocht;

Overwegende dat artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de bestendige deputatie en aan de Vlaamse regering, wanneer zij oordelen in hoger beroep, dezelfde beoordelingsbevoegdheid toekent als die waarover het college van burgemeester en schepenen beschikt; dat die wettelijke bepaling niet meer is dan de uitdrukkelijke bevestiging van één der wezenskenmerken van het georganiseerd administratief beroep, met name dat bij het behandelen van zulk beroep de aanvraag in haar volledigheid, en dus zowel ten aanzien van de rechtmatigheid als ten aanzien van de opportuniteit, wordt onderzocht; dat uit het door artikel 53, §§ 1 en 2, van voornoemd decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gegeven recht van hoger beroep bij de bestendige deputatie en nadien bij de Vlaamse regering, voor die bestuursorganen de verplichting

voortvloeit om over dat beroep uitspraak te doen; dat het effectief instellen van het hoger beroep door de aanvrager, het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, naar gelang het geval, dan ook de beslissingsbevoegdheid over de aanvraag van het college van burgemeester en schepenen naar de bestendige deputatie, en nadien van de bestendige deputatie naar de Vlaamse regering overdraagt, met het gevolg dat de beslissing van het college, en nadien die van de bestendige deputatie, uit de rechtsorde verdwijnen, en dat de beslissing van de bestendige deputatie, respectievelijk de Vlaamse regering, in de plaats komt van de beslissing waartegen het hoger beroep werd ingesteld;

Overwegende dat het arrest nr. 72.903 van 1 april 1998 het besluit van 27 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, intrekking van zijn besluit van 5 februari 1998, en anderdeels, verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar, inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen, en vernietiging van het besluit van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, heeft vernietigd; dat hieruit volgt dat het besluit van 5 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, ab initio zijn rechtskracht heeft behouden, en de enige titel vormt waaruit de n.v. ONVECO haar recht op bouwen kan putten; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid, in zoverre wordt aangevoerd dat het bestreden besluit van 5 februari 1998 geen rechtsgevolgen doet ontstaan, niet gegrond is;

Overwegende dat de tussenkomende partijen in een derde exceptie de afwezigheid van belang inroepen; dat zij in dat verband doen gelden dat verzoeker, die woont ter hoogte van het Quickrestaurant, zich nooit heeft verzet tegen de bouwvergunning voor dat restau-

rant, noch tegen de uitvoering van een navolgende bouwvergunning aan Londen & York, gelegen tussen Quick en Colruyt, noch tegen de uitvoering van de eerste bouwvergunning voor Colruyt; dat zij daaraan toevoegen dat een "voldoende belang een rechtstreeks en persoonlijk nadeel (veronderstelt)" dat voortvloeit uit de bouwvergunning en dat blijkt dat "alle argumenten die door verzoeker worden opgeworpen met betrekking tot het nadeel uitsluitend betrekking (hebben) op de exploitatie van de Colruyt-vestiging";

Overwegende dat de omstandigheid dat verzoeker zich nooit heeft "verzet" tegen andere bouwvergunningen in de onmiddellijke omgeving van zijn eigendom, hem zijn belang niet ontnemt bij de vernietiging van de bestreden bouwvergunning; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid in zoverre niet gegrond is; dat voorts uit de neergelegde plans en luchtfoto's blijkt dat verzoekers eigendom weliswaar niet paalt aan het bouwperceel, maar wel in de onmiddellijke nabijheid ervan is gelegen; dat hij hierdoor alleen reeds van een voldoende belang doet blijken; dat de Raad van State de stelling dat een voldoende belang ook een nadeel veronderstelt, niet bijtreedt; dat het volstaat dat de bestreden beslissing griefhoudend is, wat terzake onmiskenbaar het geval is; dat de exceptie evenmin kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoert van artikel 9.5. van het bijzonder plan van aanleg nr. 22ter, van de stad Hasselt, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 21 mei 1992, dat onder meer bepaalt dat "bij het dossier van de bouwaanvraag (...) een verkeersstudie van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking (dient) gevoegd

te worden", van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel; dat hij dit onderdeel van het middel uiteenzet als volgt :

"Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat bij het dossier van de bouwaanvraag een verkeersstudie dient gevoegd te worden van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking.

Deze verkeersstudie is niet voorhanden. Er dient te worden vastgesteld dat een dergelijk uitgebreide verkeersstudie niet samen met de aanvraag werd ingediend. Er dient te worden vastgesteld dat deze volkomen ontbreekt. Dit dient te worden beschouwd als een conditio sine qua non. Door oorspronkelijk een bouwvergunning toe te kennen zonder rekening te houden met deze bepalingen van het kwestieuze BPA, werd een onwettige- en dus vernietigbare- beslissing genomen. De overheid kan wettelijk geen vergunning afgeven in strijd met een bijzonder plan van aanleg.

De plannen van aanleg hebben, krachtens artikel 2 paragraaf 1 Stedenbouwkundigdecreet, een bindende en verordenende kracht. Dit betekent dat een overheid bij het verlenen van bouwvergunningen niet mag afwijken van de voorschriften van een goedgekeurd plan van aanleg. Bovendien moeten de planvoorschriften worden geëerbiedigd, zelfs indien ze als niet meer redelijk of achterhaald zouden worden beschouwd. (...)

In casu heeft de minister in zijn besluit de dwingende bepalingen van het BPA miskend door impliciet te stellen dat aan de vereiste voorzien door het BPA 22ter was voldaan.

De motivering van het besluit van 5 februari 1998 was niet draagkrachtig. Er werd toen door de minister impliciet voorgehouden dat geen verkeersstudie nodig was omdat 'uit de notulen van de openbare gemeenteraadszitting van 25 november 1997 evenwel blijkt dat de aanvraagster zich heeft geëngageerd om inzake de aanleg van de bewuste rotonde voor het bedrag van maximum 7.590.000 BEF tussen te komen; Dat de opvatting van deze verkeersoplossing een voorbereidende studie en een concreet aanleg voorstel impliceert'.

Dat achteraf werd ingezien dat deze motivering duidelijk niet draagkrachtig was, reden waarom achteraf het besluit van 27 februari 1998 van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening werd uitgevaardigd. Dat trouwens ook blijkt uit de motivatie van het arrest dd. 1 april 1998.

Dat niet kan worden tegengesproken dat er geen verkeersstudie is en overigens ook niet uit het administratief dossier blijkt dat er enige voorbereidende studie zou zijn verricht.

Dat de gemeenteraadsbeslissing van 25 november 1997 (stuk 2) stelt :

'Gelet op het schrijven van 24 oktober 1997 van de raadsman van de n.v. ONVECO en COLRUYT (...).

Gelet op de bevestiging in voormeld schrijven van het engagement van de n.v. COLRUYT nopens de financiering van de aanleg van een rotonde op de Runkxstersteenweg ten bedrage van maximum 7.590.000 BEF exclusief BTW'.

Dat de juiste draagwijdte en omvang van het engagement volledig worden miskend, hetgeen duidelijk blijkt na lezing van de officiële brieven dd. 19.9.1997 en 24.10.1997 (stukken 3 en 4). Het schrijven van 24.10.1997 stelt :

'1. De n.v. COLRUYT verbindt er zich toe de aanleg van het rondpunt gelegen op de Runkxstersteenweg te financieren voor een maximaal bedrag van 7.590.000 BEF exclusief BTW.

3. De n.v. COLRUYT (evenals de n.v. LONDEN en YORK) vraagt om bij de opmaak van het ontwerp van de aanleg van het rond. Alsook bij het lastenboek en de toewijziging gehoord te worden'.

Uit dit schrijven, waarnaar de gemeenteraadsbeslissing uitdrukkelijk heeft verwezen en waarvan de inhoud uiteraard afdoende bekend is, blijkt zeer duidelijk dat er nog geen verkeersstudie is gemaakt, gezien de partijen n.v. COLRUYT en n.v. LONDEN en YORK uitdrukkelijk verzoeken om bij de opmaak van het ontwerp te worden gehoord. Er is dus niet eens een voorstudie of enig ontwerp.

Er kon dan ook niet worden gesteld dat uit dit engagement blijkt dat er verkeersstudie werd gemaakt, ook niet impliciet worden afgeleid.

Het door verzoekende partij aangevoerde middel is dan ook gegrond";

Overwegende dat de tussenkomende partijen antwoorden dat de stelling van verzoeker dat "bij de vergunningsaanvraag geen verkeersstudie zou zijn gevoegd (...) niet correct (is)", dat "tesamen met de vergunningsaanvraag (...) een verkeersstudie (werd) ingediend", dat zelfs zo dit niet zou zijn gebeurd "quod non", dit "geenszins aanleiding (zou) kunnen geven tot de schorsing (lees : vernietiging) van het Ministerieel Besluit dd. 5 februari 1998", aangezien "de Ministeriële Omzendbrief dd. 20 oktober 1982 waarnaar in artikel 9.5. van het B.P.A. nr. 22ter wordt verwezen, (...) ingevolge de Omzendbrief R0/97/04 van 3 juni 1997 uitdrukkelijk (werd) afgeschaft", zodat "aangezien de bestreden beslissing dateert van 5 februari 1998, derhalve na de

afschaffing van de Ministeriële Omzendbrief dd. 20 oktober 1982, (...) de minister zich hierop niet (kon) beroepen", en een weigering van de vergunning "rechtdoende op de eerder afgeschafte Omzendbrief (...) door een onwettigheid (zou) aangetast zijn", dat, zelfs indien zij bij hun aanvraag toch een verkeersstudie dienden te voegen, "dient vastgesteld dat hieraan terdege is voldaan", dat de vereiste van artikel 9.5. immers "uitsluitend de aanduiding van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking op het perceel" betreft, gegevens die reeds werden aangeduid op het inplantingsplan van de eerste bouwvergunning van 30 december 1993, waarover het college van burgemeester en schepenen heeft geoordeeld, dat "ook in de latere bouwvergunningsaanvragen (...) steevast een inplantingsplan (werd) toegevoegd met daarop de krachtens de afgeschafte Omzendbrief dd. 20 oktober 1982 vereiste vermeldingen", zodat "aan de voorwaarde van de afgeschafte Omzendbrief dd. 20 oktober 1982 (...) zonder meer voldaan (is)", dat het bestreden besluit "slechts de uitbreiding van een bestaande Colruyt-vestiging (betreft)", waarvoor op 31 maart 1994 een bouwvergunning is afgegeven, "uiteraard met inbegrip van de in- en uitritten, de inwendige circulatie en de organisatie van de parking", dat "de verkeerssituatie op het perceel (...) reeds dd. 31 maart 1994 regelmatig (werd) vergund", en aan verzoeker "reeds sedert de aflevering van de eerste (niet-uitgevoerde) bouwvergunning dd. 30 december 1993 genoegzaam bekend (is)", dat de uitbreiding van de winkel "hieraan niets (verandert)", en dat deze uitbreiding "kleiner (is) dan de op 30 december 1993 vergunde"; dat de tussenkomende partijen daaraan toevoegen dat in het verleden "in het kader van dezelfde activiteiten" is geoordeeld dat aan de betwiste vereiste was voldaan, zodat het vertrouwen van de tussenkomende partijen is opgewekt en het inwilligen van de vordering een schending zou zijn van de verkregen rechten, van het

vertrouwensbeginsel en het continuïteitsbeginsel, dat alleszins het doel van de verplichting is bereikt aangezien het aantal parkeerplaatsen het viervoud bereikt van hetgeen het bijzonder plan van aanleg oplegt, dat bedoeld plan bovendien oplegt dat "enkel de situatie op het perceel zelf dient ingeschat te worden" en niet de toename, de circulatie en de organisatie van het verkeer in de omgeving en de verplichting beperkend geïnterpreteerd dient te worden, dat de situatie met betrekking tot de parking en de in- en uitritten reeds sedert 31 maart 1994 regelmatig is vergund en nadien uitgevoerd, en in gebruik sedert februari 1997 zodat "het zinledig (zou) zijn nogmaals te onderzoeken wat reeds regelmatig vergund is en niet vervallen is gezien het is uitgevoerd, waardoor er subjectieve rechten gecreëerd werden"; dat de tussenkommende partijen hun betoog samenvatten in de volgende bewoordingen :

"De B.P.A.-verplichting uit artikel 9.5. is samen met de omzendbrief dd. 20.10.82 waar het rechtstreeks op teruggaat, achterhaald en vervallen. Zo anders geoordeeld zou worden geldt het volgende. De verkeerssituatie op het terrein van Colruyt werd vóór en ter gelegenheid van de aanvraag van de litigieuze vergunning verduidelijkt, meer zelfs : vergund. Er zijn subjectieve rechten gecreëerd voordelens tussenkommende partij. Het was en is overduidelijk dat de voorziene infrastructuur perfect de aanrijdende wagens kan opvangen. De voorzieningen stijgen ver boven het maximum. Voor zover als nodig toont de verkeersstudie dit nogmaals aan. Wat de verkeerssituatie in de omgeving van Colruyt betreft, dient primo opgemerkt te worden dat een studie daaromtrent allerminst bij de aanvraag gevoegd diende te worden, secundo dat een uitgebreide studie desondanks is verwezenlijkt, en tertio dat deze studie aanduidt dat zich ook extern geen enkel ernstig verkeersprobleem zal stellen. Een niet-vergunning zou een miskenning inhouden van het redelijkheids-, vertrouwens-, zorgvuldigheids-, rechtzekerheids- en van het continuïteitsbeginsel evenals het motiveringsbeginsel";

Overwegende dat artikel 9.5. van het bijzonder plan van aanleg nr. 22ter van de stad Hasselt,

goedgekeurd bij ministerieel besluit van 21 mei 1992,
onder meer bepaalt :

"9.5. Verkeer/Verhardingen/Beplantingen.
cfr. ministeriële omzendbrief dd. 20.10.82 in
verband met parkeergelegenheden is van toepassing.
Bij het dossier van de bouwaanvraag dient een
verkeersstudie van de in- en uitritten, de inwendige
circulatie en de organisatie van de parking gevoegd
te worden.
(...)"

Overwegende dat de ministeriële richtlijnen
van 20 oktober 1982 betreffende de eis om bij bouwwerken
parkeerruimte te scheppen (Belgisch Staatsblad van
20 december 1982) werden opgeheven door de ministeriële
omzendbrief van 3 juni 1997 R0 97/04 betreffende de
verdere opheffing van omzendbrieven en richtlijnen
inzake ruimtelijke ordening (Belgisch Staatsblad van
21 juni 1997); dat zulks terzake echter niet relevant is
aangezien de door het bijzonder plan gestelde vereiste
van een verkeersstudie - hetgeen terzake aan de orde
is - geldt benevens de verplichting een minimum aantal
parkeerplaatsen aan te leggen;

Overwegende dat de stelling dat de aanvrager
zou zijn ontslagen van het indienen van een verkeers-
studie gelet op de eerder verleende vergunningen, geen
steun vindt in het aangehaalde voorschrift; dat de
verplichting geldt bij elke aanvraag; dat niet ernstig
wordt gesteld dat deze terzake zou zijn nageleefd
alhoewel de bebouwde oppervlakte omzeggens wordt verdub-
beld en de parking wezenlijk wordt uitgebreid; dat
voorts de inplantingsplannen die deel uitmaken van de
bouwplannen (in zoverre partijen deze aan de Raad van
State hebben overgelegd) bezwaarlijk kunnen worden
beschouwd als de door het bijzonder plan van aanleg
vereiste verkeersstudie van de in- en uitritten, de
inwendige circulatie en de organisatie van de parking;
dat de plannen die bij vorige aanvragen of vergunningen

zijn gevoegd, eveneens loutere bouwplannen blijken te zijn, genoemd "inplantingsplan/ontsluitingsplan"; dat de erop voorkomende gegevens niet meer zijn dan een slordig tekeningetje, waarop met de hand aangebrachte vermeldingen zijn te zien die op het ene exemplaar voorkomen en op het andere niet en hoe dan ook geen enkele gelijkenis vertonen met een verkeersstudie; dat het argument dat de vereiste (bij het verzoek tot voortzetting gevoegde) studie "ter beschikking is van de overheden" en thans wordt uitgevoerd zonder verkeerstechnische problemen zodat "een niet-vergunning" verscheidene rechtsbeginselen zou schenden, niet relevant is voor de Raad van State; dat deze immers niet oordeelt als orgaan van actief bestuur of de vergunning al of niet kan worden verleend, maar wel of de vergunning die is verleend rechtmatig is; dat dit niet het geval is; dat het onderdeel van het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 5 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij de beroepen van de gemachtigde ambtenaar en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt tegen de beslissing van 6 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende gedeeltelijke inwilliging van het beroep van de n.v. ONVECO tegen het besluit van 2 mei 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt tot weigering van de bouwvergunning voor het uitbreiden van een handelsruimte gelegen aan de H. Van Veldekesingel te Hasselt, kadastraal bekend Sectie F, nrs. 215b, 219c, 218b, 217e, 222d en 210f, worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van de vordering tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing en de vordering tot nietigverklaring, bepaald op twintigduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien december tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.